

Razne novice.

ZAVAROVALNINE

»SLOVENSKEGA GOSPODARJA«

Za pretelko tromesečje so bile izplačane sledeče zavarovalnine:

Ivančič Anton, Predtrg 6, Laporje.

Šilec Vinko, Selce 103, p. Sv. Barbara pri Mariboru.

Lesjak Jakob, Podložje 59, p. Ptujška gora.

Zaradi premalo plačane naročnine nista mogla biti deležna:

Šešerko Matija, Sušec Franc.

Za informacije smo vprašali še pri nekaterih manj točnih prijavih.

Zavarovalni odsek.

»Kmeti list« — »Štajerc«: zanimiva vzporeditev. »Kmeti list« sam sebe lažno proglašuje za kmetjskega, isto je pred svetovno vojno delal ptujski »Štajerc«. Ko je 30. maja 1917 bila proglašena majjska deklaracija, jo je »Štajerc« (giftna krotka) strupeno napadal. Ko smo 30. maja 1937 praznovali njeno dvajsetletnico, jo je »Kmeti list« preziral. »Štajerc« je zločinsko izrabljajal kmečko krinko za razširjanje lažnivega svobodomiselstva in protislovenstva v podeželju. »Kmeti list« uporablja isto krinko za razširjanje liberalizma in protislovenskega JNSarstva. Duševni voditelj »Štajerca« je bil bivši marksistično-socialistični pristaš, pri našem »Kmetjskem listu« pa mnogo zaleže in pomenja beseda bivših komunistov, organiziranih v komunistični stranki! Tako vzporeditev nam je vsililo postopanje »Kmetjskega lista« o priliki dvajsetletnice za slovenstvo in jugoslovanstvo velepomembne majjske deklaracije.

Zmešalo se je kolesje, in sicer »Kmetjskemu listu«. V svojem zmedenem članku »Ob dvajsetletnici deklaracije«, ki o deklaraciji piše samo v člankovem naslovu, premleva »kmetjski inteligent« staro, tisočkrat ovrženo laž, da je pokojni škof dr. Mahnič proglašal slovensko narodno

zavest za nekaj poganskega. Ker ima laž kratke noge, ne more tudi »Kmetjski list« z njo naprejš. Če je slovenska narodna zavest nekaj poganskega, odkod potem dejstvo, da so se katoliški duhovniki borili za slovensko narodnost? Zgodovinsko dejstvo je namreč, da so bili in so katoliški duhovniki prvoborniki za slovensko narodnost ter da pripada glavna zasluga za ohranitev slovenske narodnosti vprav katoliški duhovščini. In tako zmešano kolesje producira (proizvaja) umske izdelke, ki naj služijo za duševno hrano podeželskemu liberalnemu življu!

Priganjač za odpad. »Kmetjski list« zadnji čas udarja vztrajno na odpadniški boben. V številki z dne 2. junija poroča iz nekega kraja, da se pripravljajo več družen za prestop iz katoliške Cerkve v drugo. To poročilo se je kajpada porodilo iz želje, da bi se to zgodilo. Lepi katoličani, ki stoje za tem listom! Svarimo kmečko ljudstvo pred listom, ki dela za odpad od katoliške Cerkve. Odpad od katoliške vere je velik greh. Greh pa je tudi čitati liste, ki ljudi navajajo k odpadu.

Pri Mariboru naplavljeno truplo neznanca. Pri Poševi gramozni jami pri Mariboru je naplavila Drava truplo kakih 45 let starega neznanca. Truplo je prinesla Drava najbrž iz Avstrije.

Nove elektrifikacije. Občina Dobova pri Brežicah bo dobila z okolico vred elektriko od banovinskih elektraren. Na ta način bo elektrificiran tudi Leskovec na Kranjskem nad Krškem. Od Brežic bo

Pri osebaj, ki jim ni mogoče velko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena cela čaša

FRANZ - JOSEFOVE

vode zjutraj na tešče in zvečer, predno ležete spat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

zgrajen dva in pol kilometra dolg daljnovod. Pri brežiškem kolodvoru je že dograjen transformator, ki bo preskrboval z elektriko vse kraje do hrvaške meje. Banovinske elektrarne bodo nadaljevale z elektrifikacijo od Brežic preko Bizelskega in št. Petra do Šmarja pri Jelšah, kjer bo brežiški daljnovod zvezan z daljnovodom, ki bo vodil iz Celja mimo Šmarja do Rogatca.

Nadaljevanje regulacijskih del ob Savinji. Dne 23. junija bo licitacija za tretjo etapo regulacijskih del ob Savinji od tako zvanega »Jungferšprunga« navzgor. Dela so predvidena na 2,308.000 Din in se bo regulacija raztegnila 800 m na dolgo. Država bo prispevala 500.000 Din, banovina 1,058.000 Din, občina mesto Celje 450.000 Din in celjski cestni odbor 300.000 Din.

Misijonski teden v Grobljah. V nedeljo 13. junija otvoritev: ob 6 govor in sv. maša (kanonik dr. Tomaž Klinar), po maši otvoritev misijonske razstave pred Društvenim domom, ob 9 proslava 200 letnice kanonizacije sv. Vincencija Pavelskega, govori dr. A. Zdešar C. M., ob pol 11 prvo predvajanje misijonskega filma, ob 15 misijonska molitvena ura, ob 16 skioptično predavanje »Slovenski misijonarji«, ob 19 misijonski film.

Studijska knjižnica v Mariboru. Za dobo od 10. junija do 8. septembra se uvedejo v študijski knjižnici nedeljene uradne ure kakor v ostalih mestnih uradih. Čitalnica bo v tej dobi zaprta, knjige pa se bodo izposojale dvakrat na teden: vsako sredo od 8 do pol 13 in vsako soboto od 8 do 12. Eventuelne želje glede uporabe knjižnice v znanstvene svrhe naj se javijo ravnateljstvu.

Obžalovanja vredni slučaj.

Dva vloma. V noči na 3. junij je bilo v Mariboru v Kosarjevi ulici 52 od neznanca vlomljeno v stanovanje upokojenca K. Valha. Še neizsleden vlomilec je odnesel obleke za 4000 Din. — V Poljčanah je bil izvršen drzen vlom v manufakturno trgo-

Prvi ranjenec iz svetovne vojne

V Szegedinu na Madjarskem je nedavno umrl 43 letni trafikant Franc Balla. Zadel ga je kap. Balla je bil prvi ranjenec in invalid v svetovni vojni. 30. julija 1914 se je prostovoljno javil k polzvedovanju v čolnu pri Smederevu v Srbiji. Na vožnji čez Donavo pa je dobil strel v trebuh. Proglašen je bil takoj za invalida ter odpuščen iz vojaške službe.

Vrana z briljanti

V nekem dunajskem parku je zagledal neki časopisni poročevalec sredi tropa golobov črne vrane. Ptič je sekal s kljunom vneto po bleščečem se predmetu, ki je ležal pred njim na

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

22

»Od kdaj?«

»Nekaj tednov.«

»To ni mogoče. Včeraj je bilo tri tedne, kar sem bil tu; tedaj te ni bilo.«

»Prav danes tri tedne sem prišla... Kaj pa hočeš ti tu?«

»Obiskati hočem bolnico. Menda veš, da mi je kakor mati.«

»Vem. Nisem se koj spomnila. Pojdi!«

Naglo je stopil v sobo k bolnici, za njim pa dekle. Cenca je že sedela v postelji, iztegnila je obe roki in veselo pozdravila:

»Anza, moj Anza! Da si ti spet prišel! Koj sem te spoznala po glasu.«

»Kako vam je, mati?« je vprašal in ji krepko stisnil desnico.

»Dobro mi je, kar je Veronika pri meni. Tako postrežbo imam zdaj, da si boljše želeli ne morem. Take je ni več, kakor je Veronika.«

Dekle je močno zardelo in je hotelo oditi.

»Ostani tu, Veronika!« jo je zaklicala Cenca.

»Saj se morata vendar spoznati. — Glej, ta fant — to je Anza, moj Anza!«

»Midva se že poznavava,« je rekel grofov jagar.

»Poznata se že? Odkod pa?«

»Ko pod istim zvonom živiva, se bova vendar poznala.«

»A tako! Pa premalo se poznata, saj sta si čisto tuja... Veronika, ne boj se ga! Anza je dober fant.«

»Zakaj bi se ga naj bala?« je menila Veronika, toliko da je kaj rekla. »Ni zakaj.«

»Mati, ta se nobenega hudirja ne boji, to vem jaz, haha,« se je jagar po sili nasmejal.

Nekaj časa je bilo tiho. Cenca je zvedavo motrila zdaj jagra, zdaj Veroniko. Potem je dejala:

»Anza, nocoj boš seveda tu ostal. Veronika ti bo zunaj v kamri postlala. Gotovo si lačen in truden.«

»Truden nisem, lačen pa kot volk,« je odgovoril. »Že od jutra nisem kaj jedel.«

»Ti revež ti! Veronika, pojdi no hitro pa mu kaj dobrega skuhaj, prosim te!«

»Ne, zaradi mene ji ni treba kaj napravljati!«

»Saj bo hitro!« je dejala dekle in švignilo iz sobe. Ko sta ostala jagar in bolnica sama, se je moral na posteljo usesti, ona pa je na vse pretege hvalila mlado postrežnico in je venomer govorila le o dekletu.

Anza se je porogljivo smejal, majal je z glavo in dejal:

»Mati, čisto vas je premotila. Pa se nič ne čudim. Je coprnica; zna nekaj, da vsakega premoti, ki ga hoče.«

vino Marije Vodenik. Vlomilci so odbili železni drog na vratih, so prišli v notranjost trgovine s ponarejenimi ključi ter so pokradli raznega blaga za 3000 Din.

Dinar obupal nad življenjem. V Breznu ob Dravi so našli v Časovem gozdu obešenega 34 letnega dninarja Jakoba Puhnika iz Javneka.

Tatvina denarja. Ko se je vrnila domov na večer v Zg. Voličini pri št. Lenartu posestnica Marija Mlakar, je ugotovila, da se je priklatil v njeni odsotnosti neznanec v njen stan, iz katerega ji je odnesel poleg razne obleke še 1600 Din gotovine.

Po dveh mesecih so ga potegnili iz Mure. Z Vranjega vrha pri Velki ob severni meji je zginil pred dvema mesecema z doma delavec Matija Pirc, kojega truplo je Mura sedaj naplavila pri Radgoni.

Dolgoprstnež na delu. V Slov. Bistrici je sunil neznanec hišnemu posestniku Fr. Safran iz stanovanja razno obleko in gotovega denarja za 1200 Din.

Prijeta tihotapca. V murskosoboškem vlaku med ljutomerskim glavnim kolo-dvorom in postajališčem je prijel orožnik znana tihotapca Roka Lončar iz Maruševca pri Ivancu na Hrvaškem in Miška Kolar iz Varaždina. Imela sta pri sebi 9 kg saharina, 50 vžigalnikov in 8 paketov igralnih kart.

Prepoznani utopljeni. V Spuhlji pod Ptujem je naplavila Drava truplo, v katerem se prepoznali 30 letnega zasebnega uradnika Gabrijela Skerk. Do lanskega decembra je živel v Mariboru, kjer je bil nekaj časa uslužben pri banki. Rodom je bil iz Trsta, kjer ima njegov oče gostilno. Iz Maribora se je preselil v Zagreb. Pred kratkim se je najbrž zopet vrnil v Maribor, kjer si je izbral prostovoljno smrt v Dravi.

Mladoleten tat. V Celju pred Grofijo je stanoval s tremi drugimi 17 letni dijak Jožef M. iz Vinice pri Črnomlju. Omenjeni je izmaknil iz kovčega sostanovaleca in kleparskega pomočnika Jožefa M. prihranke v iznosu 18.000 Din. Mladostni tat

je opeharil tudi gospodinjo za stanovanje ter hrano. Za nepridipravom je izdana od policije tiralica.

V shrambi se obesil. Na Pragerskem so našli v shrambi obešenega 53 letnega železničarja Franca Vindiš. Vzrok samomora je neznan.

Obupanko potegnili iz vode. Iz potoka Poljska v Kaplji pri Vranskem so potegnili 31 letno Antonijo Turk, doma iz Trnave blizu Gomilškega. Truplo imenovane je ležalo v vodi pod jezom, kjer je globočina 2 m. Na bregu so bili črni ženski čevlji, ročna torbica in nedaleč proč je ležalo novo žensko kolo. Komisija ni ugotovila na truplu nobenih znakov nasilja in gre za samomor.

V brezposelnosti obupal. V Ljubljani v Koseskega ulici 34 so našli obešenega hišnega gospodarja Ivana Slavec. Rajni je bil brez posla, hiša mu je bila zadolžena in je moral skrbeti za ženo ter tri otroke.

V smrt radi hude bolezni. V glavo se je ustrelil radi hude bolezni v Celju Koloman Weintraub, zlatar. Obupanca so prepeljali s prestreljenimi možgani v celjsko bolnišnico, kjer je 6. junija umrl. Weintraub je bil madjarski državljani, a je bil dalje časa v Celju uslužben.

Strel radi zavrnitve zakona. 28 letni delavec Ladislav Česen, rodom iz Goč pri Vipavi in stanujoč v Velesovem pri Kranju, je imel za izvoljenko 31 letno Rafaelo Kobal, ki stanuje v Branici pri Štani-jelu. Omenjena sta se sestala v Ljubljani in Česen je nagovarjal Kobalovo, da se čimprej poročita. Kobalova je zahtevala od ženina, da si mora poiskati poprej kako službo. Ta zahteva je Česna toliko razburila, da je pogнал Kobalovi kroglo v trebuh.

Gostilničar obupal. Na Golovcu pri Ljubljani so našli obešenega 48 letnega Benedikta Kraker, po rodu s Poljan pri Novem mestu, ki pa je imel v Ljubljani na Jegličevi cesti gostilno. V obup nad življenjem ga je spravil neki dolg, katerega ni mogel poravnati.

V smrt, ker je bil porok. V Blagovici na Kranjskem se je ustrelil radi prevelikega poročstva Mirko Cerar, najstarejši sin Piškarjeve rodbine.

Beg iz življenja. V Belokrajini v Suhorju si je vzel življenje s kroglo bivši občinski tajnik Anton Lušicky. Samomorilec je pred leti doma na Vipavskem ustrelil svojo taščo, smrtno nevarno je obstrelil svojo ženo in je nato sam sebi pogнал kroglo v glavo skozi oko, a ni bil mrtev.

VARNOSTNE NAPRAVE PONAREJEVALCA

Zadnjič smo poročali na kratko, kako je bil zajet od orožnikov iz Slov. Bistrice v Spodnji Novi vasi znani ponarejevalec Franc Rupnik in predan v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Rupniku je uspel lani decembra pobeg pred orožniki v Radvanju pri Mariboru, kjer so mu zaplenili orožniki iz Studencev celo delavnico za potvarjanje stotakov in tisočakov. Iz hiše v Radvanju je ubežal Rupnik skozi okno, na katerem je že bil poprej prežagal križe in so bili ti samo kot slepilo za zasledovalce prislonjeni v okno.

Tudi skrivališče v Sp. Novi vasi pri Sl. Bistrici si je stari Rupnik opremil z raznimi varnostnimi napravami, ki bi ga naj obvarovale pred iznenadenji od strani orožnikov in detektivov.

K posestniku Ivanu Mlakerju v Sp. Novi vasi se je zatekel Rupnik letos januarja. Po Mlakerjevi izpovedi se mu je predstavil kot 58 letni brezposelni kleparski pomočnik Anton Sušnik iz Kranja. Imel je s seboj tudi na to ime izstavljeno legitimacijo, katero si je očitno sam napisal. Pri Mlakerju je najel sobo, v kateri je povečeval fotografije in se je na ta način preživljal.

Dne 28. maja so izsledili Rupnika pri Mlakerjevih orožniki iz Slov. Bistrice in več mariborskih detektivov. Obkolili so hišo tako, da jim ponarejevalec nikakor ne bi mogel ubežati.

»Njena coprnija — to je prijaznost njena, njena dobrot«, mu je pojasnila ona.

»Nak! Je nekaj posebnega. Vse mora rajati, kakor ona žvižga.«

»Ali je tebe tudi premotila?«

»Ne, nikar! Mene nobena ne premoti.«

Nekaj časa sta molčala, potem je bolnica iznenada vprašala:

»Kako pa je kaj Sultanu, mojemu psu?«

»Imenitno!« je odgovoril jagar. »Da je prost in na planinskem zraku, to mu je po godu. Z gamsi si je bil kmalu dober; se že igrajo z njim.«

»Zakaj ga nisi s seboj pripeljal?«

»Na straži mora biti in gamse mi mora varovati. Priden je za varuha. Zato se zdaj laže utrgam.«

»Ali ima kaj jesti, ubogi Sultan?«

»Več ko dosti! Menda vam je žal, da ste mi ga dali, kaj?«

»Ne, saj vem, da je pri tebi na dobrem. Pri onih babah, ki so bile prej tu, bi bil gotovo poginil; tista rusasta bi ga bila najrajši zastrupila. Le kar obdrži ga; Veronika bi se ga še bala.«

»Veronika — bala — he!« se je Anza namrdnil.

»Ko pridem prihodnjič, ga pripeljem s seboj.«

V tem je stopila Veronika v sobo in je povedala, da je večerja skuhana; ali naj jo prinese sem noter ali pa bo raje zunaj v kuhinji jedel? Malo je okleval, potem je dejal:

»Bom v kuhinji. Je bolj pri roki.«

Zunaj je postavila Veronika tečno juho in dobršen kos cvrtja predenj, potem pa je sklediko juhe nesla bolnici ter ji pomagala pri jedi. Žena pa je imela kmalu dosti in je poprosila:

»Čuj, Veronika, naj me zdaj samo! Preveč sem bila pokonci in preveč sem govorila. Rada bi si malo počila. Pa Anzanu delaj kratek čas!«

Ko je prišla nazaj v kuhinjo, se je prestrašila, ko je videla, da je jagar že vse pojedel:

»Ti moj Bog!« je zardela. »Premalo sem ti skuhalo.«

»Ne! Bilo je več ko dosti. Hotel sem ti le pokazati, kako mi je šlo v tek,« je odgovoril.

Čez nekaj časa je dejala ona:

»Mati bi radi počivali; utrudili so se.«

Potem dolgo ni spregovoril kateri. Slednjič je jagar z ostrim glasom vprašal:

»Zakaj si huda?«

»Kdo pravi, da sem huda?« ga je rezko zavrnila.

»Ali misliš, da sem slep? Zaničuješ me. To mi je bolj ko vse drugo.«

»Težko je spoštovati moškega, ki besede ne drži.«

»Kdaj besede nisem držal?«

»Pri misijonu.«

»Storil sem, kar sem obečal. Bil sem pri pridigah.«

tleh. Časnikar je tlesknil z rokami, ptice so odletele, z njim se je dvignil tudi vran, ki pa bleščeči se predmet vzel v svoj kljun. Po kratkem poletu ga je spustil zopet na tla. Časnikar je stekel tja in je našel lep, zlat prstan s temnim safirjem v sredi, na obeh straneh safirja pa sta bila dva kakor poprove zrno velika briljanta. Dragoceni prstan je nesel na policijski komisarijat in domnevajo, da ga je vran kje ukradel, saj je znano, da se te ptice zanimajo za vse predmete, ki se bleščijo.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

(Dalje sledi)